Michele JAMIOLKOWSKI

Michele Jamiolkowski urodził się 21 lipca 1932 r. w miejscowości Stryj (obecnie Ukraina). Jest wybitnym uczonym i ekspertem w dziedzinie geotechniki, doktorem honoris causa Uniwersytetu w Gandawie oraz Politechniki w Bukareszcie, członkiem Lagrangian Academy of Science we Włoszech, członkiem zagranicznym wielu najbardziej prestiżowych organizacji naukowych i zawodowych w różnych krajach (w tym Polskiej Akademii Nauk, U.S. Academy of Engineering, Japanese Geotechnical Society). W latach 1994–1997 był Prezydentem Międzynarodowego Stowarzyszenia Mechaniki Gruntów i Inżynierii Geotechnicznej ISSMGE. Jego badania, prowadzone nie tylko we Włoszech, ale i w najbardziej renomowanych ośrodkach naukowych świata, obejmujęteoretyczne, eksperymentalne i praktyczne zagadnienia mechaniki gruntów i fundamentowania, w szczególności zachowania się ośrodka gruntowego w złożonych warunkach obciążenia, badań laboratoryjnych i polowych dynamiki gruntów, nośności i osiadania fundamentów bezpośrednich i głębokich oraz wzmacniania gruntów. Jest wielkim autorytetem w środowisku geotechników na całym świecie – zarówno w kręgach akademickich, jak i inżynierów praktyków.

W 1960 r. uzyskał tytuł magistra geologii na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, a w 1963 r. tytuł magistra inżyniera budownictwa na Politechnice w Turynie. Ukończył liczne studia podyplomowe, m.in. w Technical University of Torino (Italy), University of Kiev (URSS), University of Laval, Quebec (Canada) i Massachusetts Institute of Technology (MIT, Cambridge, USA). Od 1969 r. jest profesorem Politechniki w Turynie, kierował ponad 180 pracami magisterskimi oraz byłpromotorem 21 rozpraw doktorskich. Spośród Jego doktorantów 8 osób zajmuje stanowiska profesorów uczelnianych, w tym 5 osób posiada tytułnaukowy profesora.

Profesor Michele Jamiolkowski jest autorem i współautorem ponad 260 publikacji, m.in. w takich czasopismach jak Geotechnique, Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering ASCE, Geotech-nical Testing Journal ASTM, Canadian Geotechnical Journal, Soils and Foundations. Znaczna część Jego artykułów jest wysoko notowana w Journal of Citation Reports. Jest redaktorem czasopism geotechnicznych International Journal of Geomechanics and Geotechnical Engineering oraz Soil and Rock International Journal.

Był wielokrotnie zapraszany do wygłoszenia wykładów i raportów generalnych na najważniejszych konferencjach geotechnicznych:

– 1979, General Report, VII European Conference Soil Mechanics and Foundation Engineering, Brighton, UK,
– 1983, General Report, VIII European Conference Soil Mechanics and Foundation Engineering, Helsinki, Finland,
– 1985, Theme Lecturer, XI International Conference SMFE, San Francisco, USA,

– 1986, James Forrest Lecture, Institution of Civil Engineers (ICE), London, UK,
– 1991, Cross Canada Lecture Tour, Canadian Geotechnical Society, Canada,
– 1994, John Buchanan Lecturer, University of Texas at Austin, USA,
– 1997, Manuel Rocha Lecturer, Portuguese Geotechnical Society, Portugal,
– 1998, Schiffman Lecture, Cornell University, Ithaca, NY, USA,
– 2000, George Hendris Memorial Lecturer, University of Western Australia, Perth, Australia,
– 2001, Terzaghi Oration, XV International Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering, Istanbul, Turkey,
– 2001, Arrigo Croce Lecturer, Italian Geotechnical Society, Italy,
– 2002, Szechy Memorial Lecture, Hungarian Geotechnical Society, Budapest, Hungary,
– 2002, Kersten Lecture, 50th Annual Geotechnical Engineering Conference University of Minnesota, Minneapolis, USA,
– 2004, UK – Keynote Lecturer, Skempton Conference, Imperial College, London, UK,
– 2006, Ralph B. Peck Lecture, Geo-Institute ASCE, GeorgiaTech Atlanta, USA,
– 2006, 1st Lymon Reese Lecture, University of Texas at Austin, USA,
– 2006, 4th G.A. Leonards Lecture, Purdue University, West Lafayette, Ind.,
– 2010, 1st Za-Chie Moh Lecture, XVII SEAGC, Taipei,
– 2011, 3rd Victor de Mello Lecture, Lisbon, Portugal,
– 2013, Rankine Lecture, Imperial College, Institution of Civil Engineers, London, UK.

Od 1964 r. Profesor Michele Jamiolkowski jest prezesem dobrze znanej w środowisku geotechnicznym firmy konsultingowej Studio Geotecnico Italiano (SGI) z siedzibą w Mediolanie.

Kierował międzynarodowymi zespołami konsultującymi rozwiązania trudnych problemów geotechnicznych dotyczących historycznych, remontowanych i projektowanych budowli lądowych i wodnych, m.in. jako:

– Przewodniczący Komitetu dla Bezpieczeństwa Krzywej Wieży w Pizie (1990–2001),
– Przewodniczący Zespołu Ekspertów Międzynarodowych dla Obiektu Unieszkodliwiania Odpadów Wydobywczych KGHM Żelazny Most, Polska (od 1992 r.),
– Członek Międzynarodowej Grupy Doradczej do zabezpieczenia elektrowni jądrowej w Czernobylu, Ukraina (od 1998 r.),
– Konsultant geotechniczny Konsorcjum Venezia Nuova, odpowiedzialny za zabezpieczenie przeciwpowodziowe Wenecji (od 2000 r.).

Od 1983 r. Profesor Michele Jamiolkowski aktywnie współuczestniczy w działalności naukowo-badawczej i edukacyjnej Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska SGGW, w tym m.in.: inicjując i konsultując kierunki rozwoju badań laboratoryjnych i terenowych, aktywnie uczestnicząc we wspólnych badaniach naukowych, wspierając rozwój kadry naukowej poprzez opiniowanie rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, aranżowanie zagranicznych staży naukowych oraz udział w organizowanych przez Wydział międzynarodowych i krajowych konferencjach i seminariach z zamawianymi wykładami.

Prof. dr hab. inż. **Alojzy Szymański**